

Sygn. akt I C 2514/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S. S.O. w Toruniu Wojciech Modrzyński

Ławnicy: -----

Protokolant: starszy sekret. sądowy Monika Falkiewicz

po rozpoznaniu w dniu: 23 kwietnia 2014r. w T.

przy udziale : -----

sprawy z powództwa: **(...) spółka z o.o. w T.**

przeciwko: **L. G.**

o zapłatę

zasądza od L. G. na rzecz (...) spółka z o.o. w T. kwotę **278.160,22 zł** (dwieście siedemdziesiąt osiem tysięcy sto sześćdziesiąt złotych dwadzieścia dwa grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 8 listopada 2013 roku do dnia zapłaty ;

umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

zasądza od pozwanego L. G. na rzecz powódki (...) spółka z o.o. w T. kwotę **21.126,00 zł** (dwadzieścia jeden tysięcy sto dwadzieścia sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania w tym 7217 zł (siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

przyznaje ze Skarbu Państwa –kasy Sądu Okręgowego w Toruniu na rzecz Kancelarii Adwokackiej (...) wynagrodzenie w kwocie 7200 zł (siedem tysięcy dwieście złotych) powiększone o należną stawkę podatku VAT za pomoc prawną świadczoną stronie z urzędu

(...)

UZASADNIENIE

Do Sądu Okręgowego w Toruniu wpłynął pozew (...) spółka z o.o. w T. przeciwko L. G. o zapłatę. Powódka domagała się orzeczenia nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym aby pozwany zapłacił na jej rzecz kwotę 319.901,62 zł wraz z ustawowymi odsetkami w od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty tytułem udzielonego poręczenia za dług (...) spółka z o.o. w S.. W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż w dniu 23 października 2012 roku Sąd Okręgowy w T. nakazem zapłaty zasądził od (...) spółka z o.o. w S. na rzecz powódki kwotę 278.160,22 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 19 października 2012 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 10695,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania. Powyższy nakaz uprawomocnił się i na wniosek powódki Sąd postanowieniem z dnia 23 listopada 2012 roku nadał na niego klauzulę wykonalności. W dniu 5 grudnia 2012 roku powódka zawarła umowę poręczenia za dług spółki (...) z pozwanym L. G. i A. G.. Poręczyciele zobowiązali się do spłaty całego zadłużenia obejmującego należność główną i należności uboczne, w tym kosztów dochodzenia roszczenia. (...) spółka z o.o. w S. nie wykonała swoich

zobowiązań względem powódki i w tej sytuacji powódka wezwała poręczycieli do spłaty należności zgodnie z umową poręczenia. Pozwany odebrał wezwania do zapłaty 22 października 2013 roku. Wezwanie pozostało bezskuteczne. Powódka wszczęła postępowanie egzekucyjne wobec spółki (...). Z informacji uzyskanych od komornika wynika, iż na dzień wytoczenia niniejszego powództwa zadłużenie spółki wobec powódki wynosiło 319.901,62 zł (278.160,22 zł należność główna; 34.541,40 odsetki ustawowe za opóźnienie od należności głównej; 7200 zł z tytułu kosztów procesu).

Pismem z dnia 28 listopada 2013 roku pełnomocnik powódki cofnął pozew co do kwoty 34541,40 zł i co do kwoty 7200,00 zł i podtrzymał żądanie zasądzenia od pozwanego na rzecz powódki kwoty 278.160,22 zł.

Zarządzeniem z dnia 5 grudnia 2013 roku stwierdzono brak podstaw do wydania nakazu zapłaty.

W odpowiedzi na pozew (k 80 akt) pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania oraz zasądzenia na rzecz pełnomocnika wynagrodzenia za pomoc prawną świadczoną stronie z urzędu. Z ostrożności procesowej i ewentualnego zasądzenia od pozwanego na rzecz powódki jakkolwiek kwot pełnomocnik pozwanego wniosła o potrącenie wierzytelności przysługującej od powódki spółce (...) w wysokości 106.260,28 zł z tytułu naprawienia szkody jaką spółka poniosła na skutek niewykonania przez powódkę umowy o współpracy.

Ponadto pełnomocnik wniosła o zastosowanie art. 5 k.c. i odroczenie terminu płatności ewentualnie zasądzonej kwoty od pozwanego na okres 12 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku oraz na podstawie art. 320 k.p.c. rozłożenia zasądzonej należności na raty na okres 10 lat.

W uzasadnieniu swego stanowiska pełnomocnik pozwanego wskazała, iż (...) spółka z o.o. w T. zawarła w dniu 1 grudnia 2011 roku umowę o współpracy z (...) spółka z o.o. w S.. Zgodnie z §4 umowy firma (...) zobowiązała się do odbioru preform w ilości nie mniejszej niż 400.000,00 zł miesięcznie przez cały okres trwania umowy. Powódka nie wykonała tego obowiązku. Spółka (...) poniosła szkodę z tego tytułu wynoszącą co najmniej 106.260,28 zł. Zgodnie z art. 883§1 k.c. poręczyciel może podnieść przeciwko wierzycielowi wszystkie zarzuty, które przysługują dłużnikowi, w szczególności poręczyciel może potrącić wierzytelność przysługującą dłużnikowi względem wierzyciela. Ponadto w chwili zawierania umowy poręczenia powódka zapewniała pozwanego o kontynuacji umowy. Po zawarciu poręczenia nie doszło jednak do wznowienia współpracy między spółkami.

Zgodnie z art. 5 k.c. nie można czynić ze swojego prawa użytku, który byłby sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub sprzeczny z zasadami współzycia społecznego. Zdaniem pozwanego żądanie zapłaty w tej sytuacji przez powódkę stanowi nadużycie prawa. Analizując przebieg współpracy między spółkami można odnieść wrażenie, iż powódka podpisała umowę o współpracy nie zamierzając jej w ogóle realizować. Zależało jej tylko na sprzedaży pozwanej wtryskarki i granulatu potrzebnego do produkcji preform.

W chwili obecnej pozwany znajduje się w katastrofalnej sytuacji finansowej. Nie posiada pracy. Utrzymuje go żona, która pracuje i osiąga z tego tytułu 1246,51 zł miesięcznie. Sytuacja materialna pozwanego uzasadnia odroczenie płatności ewentualnej należności w oparciu o art. 5 k.c. i rozłożenie jej na raty na okres 10 lat w oparciu o art. 320 k.p.c., a także zastosowanie art. 102 k.p.c. i nie obciążanie pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów przeciwnikowi w przypadku przegrania niniejszego procesu.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 1 grudnia 2011 roku (...) spółka z o.o. w T. zawarła z (...) spółka z o.o. w S. umowę o współpracy. W imieniu (...)u spółki z o.o. w S. umowę podpisali L. G. –Prezes Zarządu i A. G. – Wiceprezes Zarządu. Zarówno prezes jak i wiceprezes byli jedynymi udziałowcami spółki. W ramach zawartej umowy spółka (...) miała produkować z granulatu dostarczanego przez (...) spółka z o.o. w T. preformy, z których następnie można wyprodukować butelki plastikowe do napojów tzw. pety. Firma (...) zakupiła w tym celu specjalną maszynę na Słowacji pozwalającą na produkcję preform z dostarczonego granulatu. Urządzenie było używane i zostało dostarczone do Polski w grudniu 2011 roku. Maszyna

pozwalala na produkcję preform o dwóch gramaturach 30,5g i 23g. Zgodnie z umową maszyna została sprzedana (...)i zainstalowana w wynajmowanych przez tę spółkę halach produkcyjnych. Umowa przewidywała, iż (...) zapłaci cenę nabycia urządzenia w korzystnych ratach. Jednocześnie (...) zobowiązał się do dostarczania do swojego kontrahenta granulatu pozwalającego na produkcję preform w ilości od 400.000 do 1.000.000 sztuk miesięcznie i odbierania wyprodukowanych preform. Strony uzgodniły wynagrodzenie za wyprodukowane preformy na kwotę 32 zł za 1000 sztuk.

Dowód: umowa o współpracy k-84

Umowa sprzedaży k- 88

Zeznanie powoda złożone 23.04.2014roku, 00:18:23, k- 146v

Po zainstalowaniu maszyny powódka rozpoczęła dostawę granulatu potrzebnego do produkcji preform. Pierwsze partie wyprodukowanych preform nie spełniały wymogów jakościowych i po próbach poprawienia jakości (...) w porozumieniu z (...) zdecydowała się gruntownie wyremontować maszynę. W kwietniu 2012 roku zakończono prace remontowe i uruchomiono produkcję. Powódka dostarczyła łącznie 40 ton granulatu pozwalającego na wyprodukowanie 1.000.000 sztuk preform. (...) wyprodukował około 400.000 sztuk preform i dostarczył powódce. Już w kwietniu 2012 roku spółka zaczęła mieć kłopoty finansowe, wynikające z podpisanej wcześniej umowy z firmą (...) na dostarczanie kostki brukowej.

Dowód: Zeznanie powoda złożone 23.04.2014roku, 00:18:23, k- 146v

Dokumenty k- 90-124

Z upływem czasu pogarszała się kondycja finansowa spółki (...). Otrzymany granulat sprzedawała innym podmiotom, aby zdobyć środki na bieżące funkcjonowanie i spłatę zadłużeń u innych partnerów. W lipcu 2012 roku powódka przesłała ostatnią partię granulatu. W tym okresie spółka zaprzestała już płacenia właścicielowi obiektów w których prowadziła produkcję za wynajem tych pomieszczeń. Pomieszczenia, w których odbywała się produkcja należały do spółki (...). Za wynajem pomieszczeń (...) płacił 9450 zł miesięcznie. Do kwietnia 2012 roku (...) starał się płacić za wynajem regularnie. W kwietniu firma (...) wypowiedziała umowę najmu pomieszczeń z uwagi na jednomiesięczną zwłokę w płatności umówionego czynszu. Od wakacji 2012 roku (...)podejmował działania zmierzające do odzyskania należności i usunięcia (...) z zajmowanych pomieszczeń. W grudniu 2012 roku (...) został zmuszony do opuszczenia pomieszczeń. W grudniu 2012 roku Komornik Sądowy działający na zlecenie wierzycieli (...) zajął wszelkie maszyny i urządzenia będące w posiadaniu dłużnika.

Dowód:Zeznanie powoda złożone 23.04.2014roku, 00:18:23, k- 146v

T. nie płacił także powódce rat za zakupioną maszynę do produkcji preform. Od wakacji 2012 roku powódka podejmowała starania zmierzające do naprawy relacji z firmą (...). Powódka starała się znaleźć formułę pozwalającą na spłatę (...) spółka z o.o. w S. zadłużenia i jednocześnie utrzymania dotychczasowej współpracy. Okazało się to jednak niemożliwe z uwagi na liczne inne zadłużenia spółki (...). Pismem z dnia 25 września 2012 roku L. G. i A. G. uznali w imieniu (...) spółka z o.o. roszczenia względem (...) spółka z o.o. do kwoty 490.167,88 zł i zobowiązali się do spłaty powyższej kwoty do 30 listopada 2012 roku. Pismem z dnia 26 października 2012 roku powódka wypowiedziała (...) spółka z o.o. w S. umowę z dnia 21 grudnia 2011 roku z aneksem w związku z niewykonywaniem przez kupującego postanowień umowy i zażądała zwrotu maszyny do produkcji preform. Maszyna została zwrócona w dniu 30 października 2012 roku, co strony umowy potwierdziły protokołem.

W grudniu 2012 roku nie dysponowała ona żadnymi możliwościami prowadzenia produkcji. Została pozbawiona nieruchomości, w których prowadzono produkcję, maszyny, urządzenia służące do produkcji zostały zajęte przez komornika.

Dowód: dokumenty k 118- 129

Wcześniej w październiku 2012 roku powódka wystąpiła przeciwko (...) spółka z o.o. w S. na drogę sądową w celu odzyskania swoich wierzytelności. Nakazem zapłaty z dnia 23 października 2012 roku Sąd Okręgowy w T. zobowiązał (...) spółka z o.o. w S. do zapłacenia na rzecz (...) spółka z o.o. w T. kwotę 278.160,22 zł wraz z odsetkami od dnia 19 października 2012 roku do dnia zapłaty i kosztami postępowania w kwocie 10.695 zł. Nakaz zapłaty doręczono spółce (...). W tym okresie czasu Prezesem Zarządu spółki nadal pozostawał pozwany. Pozwany nie złożył zarzutów od nakazu zapłaty. Uznał, iż roszczenie powódki jest całkowicie zasadne i poparte fakturami za dostarczony granulat. Nigdy nie zgłaszał w imieniu spółki (...) żadnych roszczeń odszkodowawczych i nie kwestionował prawidłowości działań powódki w zakresie dochodzenia jej roszczeń. Postanowieniem z dnia 23 listopada 2012 roku Sąd Okręgowy nadał klauzulę wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty z dnia 23 października 2012 roku na rzecz powódki.

Dowód: nakaz zapłaty z 23.10.2012 roku –k- 20 kat

Postanowienie z 23.11.2012 roku –k- 21 akt

W dniu 5 grudnia 2012 roku wspólnicy (...) spółka z o.o. w S. –L. G. i A. G. zawarli jako osoby fizyczne umowę poręczenia z powódką za dług (...) spółka z o.o. w S. na kwotę 278.160,22 zł wynikającą z prawomocnego nakazu zapłaty z 23.10.2012 roku w sprawie VI GNC 408/12 oraz kwotę 10.695zł z tytułu zasądzonych w nakazie kosztów postępowania. W umowie obaj poręczyciele zobowiązali się do solidarnej odpowiedzialności za dług spółki (...).

Dowód: umowa poręczenia k 22

A. G. zmarł 11 grudnia 2012 roku w S..

Dowód: akt zgonu k –akt

(...) spółka z o.o. w S. nigdy nie wznowiła produkcji preform. Nie uregulowała także należności wobec powódki. L. G. nie spłacił żadnej części zobowiązania, za które poręczył umową z dnia 5 grudnia 2012 roku.

Dowód: okoliczność niesporna

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił, w oparciu o przedłożone do akt dokumenty i zeznania pozwanego L. G.. Sąd uznał przedłożone dokumenty za w pełni wiarygodne z wyłączeniem porozumienia z dnia 5 grudnia 2012 roku, które zostało zakwestionowane przez powódkę. W ocenie Sądu porozumienie to nie ma jednak decydującego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Dokumenty obrazują współpracę między stronami i wzajemne rozliczenia z tego tytułu. Poza wyżej wymienionym porozumieniem z dnia 5 grudnia 2012 roku żadna ze stron nie kwestionowała dokumentów złożonych do akt sprawy. Sąd uznał zeznania pozwanego L. G. za wiarygodne wyłącznie w zakresie ustalonego stanu faktycznego. Pozwany w swoich zeznaniach często przeczył sobie, nie potrafił logicznie wyjaśnić wzajemnych relacji handlowych i rozliczeń między spółkami. Z jednej strony zapewniał, iż zarządzana przez niego spółka była w dobrej kondycji finansowej i nie miała długów. Z drugiej strony wskazuje, iż już w kwietniu 2012 roku (...) spółka z o.o. w S. wypowiedziała umowę najmu lokali, w których (...) prowadził produkcję. T. zalegał również z płatnościami wobec innych spółek np. (...) i (...)spółki z o.o. Spółka zarządzana przez pozwanego nie płaciła za dostarczany granulat, zbywała go podmiotom trzecim, co było sprzeczne z porozumieniem zawartym przez strony. Analizując umowy zawarte między spółkami nie sposób nie zauważyć, iż (...) spółka z o.o. w T. potrzebowała partnera, który dla niej będzie prowadził produkcję preform z których później powstają opakowania typu pet. W tym celu za własne środki kupiła specjalną maszynę do produkcji preform i odsprzedała ją (...) na bardzo korzystnych warunkach. Cena zakupu miała być płatna w ratach. Gdy okazało się, iż maszyna wymaga kapitalnego remontu ciężar jego przeprowadzenia wzięła na siebie przede wszystkim powódka. Powódka dostarczała również kontrahentowi odpowiedni granulat do produkcji preform. Działalność gospodarcza spółki (...) ograniczała się do wyrobu preform i dostarczeniu ich powódce.

W tej sytuacji dziwią wyjaśnienia pozwanego i zarzuty stawiane powódce. Gdyby spółka zarządzana przez pozwanego w sposób właściwy wykonywała ciężące na niej obowiązki nie miałaby zaległości płatniczych wobec powódki. W ocenie Sądu pozwany zarządzając spółką o złej kondycji finansowej próbował ratować sytuację i podpisał umowę z powódką nie mając pewności co do możliwości jej wykonania. Nie zasługują na uwzględnienie zeznania pozwanego, iż spółka (...) w wakacje 2012 roku była w dobrej kondycji finansowej. Jak już wyżej wskazano od kwietnia 2012 roku wypowiedziano spółce umowę najmu lokalu. Spółka zalegała z zapłatą także innym kontrahentom. Ta sytuacja doprowadziła do wszczęcia postępowań egzekucyjnych. Na przełomie listopada i grudnia 2012 roku spółka została zmuszona do opuszczenia pomieszczeń, w których prowadziła egzekucję, a 18 grudnia 2012 komornik dokonał zajęcia maszyn i urządzeń do produkcji. W tej sytuacji ewentualne porozumienie z dnia 5 grudnia 2012 roku nie miało znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Nawet gdyby takie porozumienie podpisano spółka nie miała żadnych realnych możliwości jego wykonania. W tej sytuacji Sąd oddalił wniosek pełnomocnika powoda o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu grafometrii na okoliczność ustalenia prawdziwości podpisu Prezesa powódki na porozumieniu. Porozumienie to w żaden sposób nie dotykało dotychczasowych zadłużeń spółki wobec powódki.

W przedmiotowej sprawie strony zawarły umowę o współpracy. Na podstawie tej umowy powódka zobowiązała się do dostarczania spółce (...) granulatu potrzebnego do produkcji preform, w zamian za co (...) zobowiązywał się za ustalonym wynagrodzeniem do produkcji preform i dostarczania ich powódce. (...) otrzymał granulaty, z którego nie wyprodukował dla powódki preform. Zaległość z tego tytułu wynosiła 278.160,22 zł i została potwierdzona nakazem zapłaty wydanym przez Sąd Okręgowy w T. w dniu 23 października 2012 roku w sprawie VI GNc 408/12. (...) w tej sprawie działał przez Prezesa Zarządu –pozwanego. Pozwany uznawał roszczenia powódki w całości i nie wnosił nakazu zapłaty. Jako Prezes zarządu pozwanej w tamtym procesie spółki nie uważał aby powódka w jakikolwiek sposób wyrządziła szkodę lub niewłaściwie wykonała ciężące na niej zobowiązanie.

Zgodnie z art. 876§1 k.c. przez umowę poręczenia poręczyciel zobowiązuje się względem wierzyciela wykonać zobowiązanie na wypadek, gdyby dłużnik zobowiązania nie wykonał.

Oświadczenie poręczyciela powinno być pod rygorem nieważności złożone na piśmie. Poręczenie stanowi klasyczną, obok umowy gwarancyjnej czy weksla, postać zabezpieczenia typu osobistego, poprzez umocnienie pozycji prawnej wierzyciela, który może szukać zaspokojenia swojej wierzytelności także z majątku poręczyciela. Niezbędnymi elementami umowy są oświadczenia stron ujawniające w sposób dostateczny wolę poręczyciela do zobowiązania się względem wierzyciela, że wykona on określone zobowiązanie, gdyby dłużnik główny go nie wykonał. Podstawową cechą umowy poręczenia jest jej akcesoryjność. Zobowiązanie poręczyciela pozostaje w stosunku zależności do zobowiązania dłużnika głównego i zasadniczo dzieli jego los. W przypadku zaspokojenia wierzyciela przez dłużnika lub przez osobę trzecią albo w przypadku wygaśnięcia wierzytelności z innych tytułów wygasa również zobowiązanie poręczyciela. Odpowiedzialność poręczyciela jest zatem uzależniona od istnienia ważnego zobowiązania dłużnika, którego poręczyciel dług poręczył. O akcesoryjności poręczenia przesądza także zależność między zakresem odpowiedzialności poręczyciela a rozmiarem zobowiązania dłużnika, co przekłada się na odpowiedzialność poręczyciela także za wszelkie dodatkowe zobowiązania przewidziane zobowiązaniem głównym. Zgodnie z art. 883§1 k.c. poręczyciel może podnieść przeciwko wierzycielowi wszelkie zarzuty, które przysługują dłużnikowi; w szczególności poręczyciel może potrącić wierzytelność przysługującą dłużnikowi względem wierzyciela. Poręczyciel nie traci powyższych zarzutów, chociażby dłużnik zrzekł się ich albo uznał roszczenie wierzyciela.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt omawianej sprawy wskazać należy, iż strony postępowania w dniu 5 grudnia 2012 roku zawarły umowę poręczenia na piśmie. Zawarta umowa stanowi formę przystąpienia do długu. Zgodnie bowiem z nakazem zapłaty z 23 października 2012 roku dłużnik (...) spółka z o.o. w S. miał obowiązek zapłaty na rzecz powodowej spółki kwoty ponad 278.000 zł. Zawarte poręczenie zobowiązywało pozwanego do spłaty zadłużenia spółki na wypadek nie wykonania przez nią obowiązku wynikające z wydanego nakazu.

Pozwany podnosił w niniejszym postępowaniu, iż (...) poniósł szkodę na skutek niewłaściwego wykonania zobowiązania przez powódkę. Wskazywał, iż szkoda z tego tytułu wyniosła, co najmniej 106.260,28 zł. Zgodnie z ogólnymi regułami postępowania dowodowego na pozwanym ciążył obowiązek wykazania, iż spółka (...)

doznała szkody na skutek niewłaściwego wykonania zobowiązania przez powódkę, wysokości szkody jak i związku przyczynowego pomiędzy szkodą, a zwinionym działaniem powódki. W ocenie Sądu pozwany nie wykazał powyższych okoliczności. Przede wszystkim nie wykazał, aby zarządzana przez niego spółka doznała szkody na skutek niewłaściwego wykonania zobowiązania przez powódkę. Jak wynika z umowy między spółkami powódka zobowiązywała się do dostarczania granulatu do produkcji preform i ich odbierania w umówionej ilości. Jak wynika z zeznań pozwanego (...) otrzymał granulaty i tylko raz w kwietniu 2012 roku wyprodukował preformy dla powódki w minimalnej ilości przewidzianej w umowie. Pozwany w żaden sposób nie wykazał, aby powódka odmawiała lub nie zamawiała preform. Warto podkreślić, iż z treści samej umowy o współpracy wynika obowiązek (...) do dostarczania preform powódce w odpowiedniej ilości. Powstaje zatem pytanie czy dostarczenie preform w ilości wskazanej w umowie w jako minimalna miesięczna ilość wymagała jeszcze dodatkowo zamówień. Z zebranego materiału dowodowego nie wynika, aby powódka odmówiła odebrania wyprodukowanych preform. W tej sytuacji zarzuty pozwanego uznać należy za gołosłowne i nie poparte żadnymi dowodami. Przepis art. 883§2 k.c. pozwala poręczycielowi na podniesienie wszelkich zarzutów przysługujących dłużnikowi nawet gdyby ten uznał powództwo. W niniejszej sprawie sytuacja jest specyficzna. Poręczyciel był prezesem zarządu spółki będącej dłużnikiem. Umowa poręczenia zawarta została po wydaniu tytułu wykonawczego przeciwko spółce. Na etapie postępowania o zapłatę przeciwko dłużnikowi późniejszy poręczyciel jako prezes zarządu dłużnika w żaden sposób nie kwestionował zasadności dochodzonych roszczeń. Okoliczność ta poddaje w wątpliwość zasadność roszczeń poręczyciela w niniejszym postępowaniu.

L. G. w piśmie z 9 kwietnia 2014 roku wniósł o odroczenie ewentualnej zapłaty na okres 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się wyroku w oparciu o art. 5 k.c. i ewentualnie rozłożenia zasądzonej należności na równe raty na okres 10 lat w oparciu o art. 320 k.p.c.

W ocenie Sądu żaden ze zgłoszonych wniosków nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z art. 5 k.c. nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współżycia społecznego. Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony. Pozwany w żaden sposób nie wykazał, aby dochodzenie roszczeń przez powódkę w niniejszym postępowaniu stanowiło nadużycie prawa lub było sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Pozwany był Prezesem spółki posiadającej istniejące, wymagalne zobowiązania wobec powódki. Obowiązek wzajemnych rozliczeń w kontaktach gospodarczych jest naturalną konsekwencją zawieranych umów w obrocie gospodarczym. W żaden sposób nie można przyjąć aby ewentualne dochodzenie roszczenia wynikającego z zawartej między podmiotami gospodarczymi umowy stanowiło nadużycie prawa lub było sprzeczne ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa. Odmienny pogląd kwestionowałby podstawy gospodarki opartej na wolnym rynku, wolnej konkurencji i równości stron umowy. Pozwany był w chwili zawierania umowy Prezesem Zarządu dłużnej spółki. Umowa poręczenia została podpisana przez pozwanego w chwili istnienia tytułu wykonawczego przeciwko spółce, której był prezesem. Podpisując zobowiązanie miał on zatem świadomość sytuacji finansowej spółki, którą zarządzał jak i możliwości spłaty długu. Niewątpliwie znał również swoją sytuację materialną. Trudno zatem przyjąć aby istniały jakiegokolwiek szczególne okoliczności przemawiające za odroczeniem w oparciu o art. 5 k.c. terminu zapłaty zobowiązania. W ocenie Sądu z tych samych powodów brak jest podstaw do rozłożenia zasądzonego świadczenia na raty. Zgodnie z art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Należy podkreślić, iż obowiązek spłaty należności jest regułą i ciąży na każdym dłużniku. Stanowi on podstawę systemu prawa zobowiązań. Przepis art. 320 k.p.c. stanowi wyjątek od powyższej reguły. Tylko w sytuacjach wyjątkowych Sąd może odstąpić od tej reguły. Rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty albo wyznaczenie odpowiedniego terminu do spełnienia zasądzonego świadczenia jest możliwe tylko "w szczególnie uzasadnionych wypadkach". Takie wypadki zachodzą, jeżeli ze względu na stan majątkowy, rodzinny, zdrowotny spełnienie świadczenia przez pozwanego niezwłoczne lub jednorazowe spełnienie zasądzonego świadczenia przez pozwanego byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione albo narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody. Jak wynika z zebranego materiału dowodowego stan majątkowy pozwanego nie uległ zmianie od momentu podpisania umowy poręczenia. Jak już wielokrotnie wyżej podkreślano podpisując umowę poręczenia miał on pełną wiedzę i świadomość istnienia zobowiązania zarządzanej przez niego spółki. Nie może zatem zasłaniać się brakiem wiedzy w tym zakresie. W ocenie

Sądu pozwany działając jako Prezes Zarządu spółki musiał zdawać sobie sprawę z wręcz katastrofalnej sytuacji w jakiej znalazła się spółka. Podpisując poręczenie za zobowiązanie spółki wiedział, iż spółka nie posiada technicznych możliwości prowadzenia produkcji umożliwiającej jej spłatę zobowiązań. Spółka została wyrzucona z zajmowanych pomieszczeń, w których prowadziła produkcję. Spółka miała szereg wierzycieli, którzy uzyskali przeciwko niej tytuły wykonawcze. Pozwany musiał zatem zdawać sobie sprawę z nieuchronności wszczęcia postępowań egzekucyjnych. Już 18 grudnia 2012 roku zajęto wszystkie maszyny i urządzenia pozwalające na produkcję preform. Trudno zatem uznać, aby w niniejszej sprawie wystąpiły jakiegokolwiek nadzwyczajne okoliczności przemawiające za rozłożeniem świadczenia na raty. Tym bardziej, iż pozwany jest współwłaścicielem z żoną dużego domu mieszkalnego o powierzchni 324m². Warto także podkreślić, iż z treści wniosku pozwanego w żaden sposób nie wynika, aby miał on realną szansę spłacenia zasądzonych roszczenia w ratach. Jak wskazał, nie pracuje i pozostaje na utrzymaniu żony, która miesięcznie zarabia 1246 zł.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd zgodnie z powołanymi wyżej przepisami orzekł jak w sentencji orzeczenia.

Powód cofnął żądanie zapłaty ponad zasądzoną kwotę przed doręczeniem pozwanemu odpis pozwu i w tej sytuacji postępowanie w tej części należało umorzyć w oparciu o art. 355§1 k.p.c. w zw. z art. 203§1 k.p.c. o kosztach orzeczone w myśl art. 98 k.p.c. Pozwany jako strona przegrywająca proces ma obowiązek zwrotu powodowi kosztów postępowania, na które składają się opłata od pozwu obliczona od wysokości zasądzonego świadczenia i wynagrodzenie pełnomocnika ustalone w oparciu o §6 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez skarb państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu Dz.U.2013.490 j.t. O wynagrodzeniu pełnomocnika powoda orzeczone w myśl §6 pkt 7 w zw. z §19 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez skarb państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.u.2013.461).